

Zevende Groot Dictee der Leuvense studenten 2014

Auteur: prof. dr. Dirk de Geest

Rooms-katholiek bacchanaal in een Noordoost-Brabantse provinciestad

Heden ten dage vermeien vicerectoren en aspirant-decanen, van tweeërlei kunne of van welke gezindte ook, zich geenszins in de budgettaire kaasschaafmethode van de Vlaams-nationalistische minister-president en zijn eigenwijze functionarissen. Crisissen creëren weliswaar opportuniteiten, placht een macro-economische dilettante te zeggen, maar hier betreft het een augiasstal.

Snelle actie was geboden. Via een directmailcampagne en ettelijke communiqués werden prompt coassistenten gerekruteerd om de tantaluskwelling van deze ministeriële apparatsjiks zo veel mogelijk te remediëren. Genderbenders en het ewigweibliche waren emancipatorisch welkom.

De initiële brainstormsessie, accuraat geregistreerd in een blocnoteje, leverde een waar ratjetoe aan chaotische ideeën op, van een herziening van het bachelor-mastersysteem tot de oprichting van een cabaretesk a-capellakoor, maar het werd een authentieke Vlaamse kermis, compleet met attracties als een reuzenrad, een à-la-carterestaurant en diverse café dansants in het souterrain van de Ladeuzeparking. De rector zelf bepleitte dit voorstel met veel aplomb; Torfs' schoenen glommen al even apetrots.

Zo gezegd, zo gedaan. Tijdens de kerstdagen verrezen, in een gekonterfeit decor, felverlichte ovale bedoeïententen. Samen met de rond de elektriciteitsmasten gedrapeerde guirlandes boden ze een feeëriek schouwspel. In een tent weerklonken muzikale kakofonieën: gamelans, didgeridoos, djembés en de bandoneon wisselden er af met getalenteerde deejays/dj's.

Verkleed verdrongen zich hier reuzegrote enakskinderen en florissante kantklossters vol fluorescerende bijouerieën met kapucijner monniken uit een cisterciënzerklooster en IJslandvaarders uit de Barentszee. In de dichtstbijzijnde tent savoueerde men carpaccio van sliptongetjes, bouillabaisse met broccoli en kardemom, en – het chicst – karbonaadjes van watoessirund/*watusirund* op een ciabattaatje met bearnaisesaus. Dat dinertje werd overgoten met caipirinha's en sterkedrank in erlenmeyers en besloten met crème brûlée en een earlgreythee of een cappuccinootje.

Maar 't kan faliekant verkeren. Het gefriemel aan het voluptueuze décolleté van een Zeeuwse boer leidde tot trammelant. Met een triomfantelijke yell lanceerde de rector, een aardje naar zijn vaartje, een watjekouw vanjewelste tegen de aanvoerster van het schorriemorrie.

De daaropvolgende guerrilla-aanval leek wel een kafkaïaanse illustratie van libidineuze capillariteit. Een wrevelige dégénéérée verloor in het tumult haar exquisite aktetas, een zanikende emeritus hoogleraar zijn vals gebit. Ten slotte zegevierden de

verlichtingsidealen. De onoorbare onrust van zo-even was weggeëbd en het staakt-het-vuren ging vergezeld van een fraaie Stille nacht/*Nacht* van het carillon. Drinkebroers en dreumesen met pluchen emoës en przewalskipaardjes verzoenden zich, en de herrie werd gebagatelliseerd bij een aspirientje.

's Anderendaags werd gedecreteerd dat het relaas van dit gehakketak geheid niet mocht worden geback-upt of zelfs ge-sms't. Sommige sociaalwetenschappelijke realiteiten blijven beter on gezegd.